

**SKUTECZNOŚĆ UNIJNEGO
PRAWA ADMINISTRACYJNEGO
NA PRZYKŁADZIE
OCHRONY WETERYNARYJNEJ**

Joanna Wegner-Kowalska

MONOGRAFIE

SKUTECZNOŚĆ UNIJNEGO PRAWA ADMINISTRACYJNEGO NA PRZYKŁADZIE OCHRONY WETERYNARYJNEJ

Joanna Wegner-Kowalska

MONOGRAFIE

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 2 stycznia 2017 r.

Recenzent

Prof. dr hab. Jerzy Supernat

Wydawca

Małgorzata Stańczak

Redaktor prowadzący

Joanna Tchorek

Opracowanie redakcyjne

Anna Dudzik

Łamanie

Wolters Kluwer

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

prawolubni

SZANUJMY PRAWO I WŁASNOŚĆ
Więcej na www.legalnakultura.pl
POLSKA IZBA KSIĄŻKI

© Copyright by

Wolters Kluwer SA, 2017

ISBN 978-83-8107-208-3

ISSN 1897-4392

Dział Praw Autorskich

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. 22 535 82 19

e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl

www.wolterskluwer.pl

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	9
---------------------	---

Wstęp	13
-------------	----

Rozdział I

Ewolucja systemu ochrony weterynaryjnej w wymiarach

krajowym, unijnym i międzynarodowym	17
--	-----------

1. Pojęcie i geneza ochrony weterynaryjnej	17
1.1. Istota i rozwój ochrony weterynaryjnej w Polsce	17
1.2. Ochrona weterynaryjna w prawie międzynarodowym ...	26
1.3. Ochrona weterynaryjna w prawie unijnym	31
2. Zadania realizowane w sferze ochrony weterynaryjnej	33
3. Organizacja ochrony weterynaryjnej	43
4. Prawodawstwo weterynaryjne jako składnik unijnego prawa administracyjnego	59
5. Idea <i>governance</i> (<i>good governance</i>) a wypełnianie zadań w sferze ochrony weterynaryjnej	76
6. Uwagi końcowe	87

Rozdział II

Środki i procedury realizacji zadań w ochronie weterynaryjnej	89
--	-----------

1. Pluralizm, komplementarność i konkurencja instrumentów (środków administracyjnych) wykonywania zadań przez administrację publiczną	89
---	----

2.	Reglamentacja działalności objętej ochroną weterynaryjną w świetle idei <i>governance</i>	99
2.1.	Neo-Weberowska koncepcja administracji w sferze ochrony weterynaryjnej	104
2.2.	Koegzystencja środków „miękkich” i „twardych”	106
2.3.	Sterowanie i orkiestracja w przewodzeniu siecią organów ochrony weterynaryjnej	111
2.4.	Nadzór, kontrola oraz dozór i monitoring weterynaryjny	114
3.	Katalog form działania administracji w sferze ochrony weterynaryjnej	126
4.	Heterogeniczność procedur	132
5.	Relacje między procedurami typu <i>governance</i> a pozostałymi typami procedur	147
6.	Uwagi końcowe	149

Rozdział III

	Mechanizm działania unijnego prawa administracyjnego	152
1.	Problemy metodologii badań nad działaniem prawa	152
2.	Charakterystyka funkcjonowania prawa unijnego	164
3.	Stosowanie, kontrola przestrzegania i wykonywanie prawa unijnego	185
4.	Uwagi końcowe	207

Rozdział IV

	Dylematy badania skuteczności unijnego prawa administracyjnego (w kontekście ochrony weterynaryjnej)	209
1.	Pojęcie skuteczności prawa unijnego	209
2.	Determinanta celów interwencji prawnej	224
3.	Problem oceny skutków interwencji prawnej	246
4.	Warunki skuteczności unijnego prawa administracyjnego	273
5.	Uwagi końcowe	284

Rozdział V

Funkcjonowanie unijnego prawa administracyjnego w sferze ochrony weterynaryjnej – kilka przykładów	286
1. Sprawa afrykańskiego pomoru świń – <i>African Swine Feaver</i> (ASF), 2014–2015 r.	286
2. Sprawa zwalczania encefalopatii gąbczastej – <i>Bovine Spongiform Encephalopathy</i> (BSE), 2004–2016 r.	294
3. Sprawa zwalczania pałeczek salmonelli, 2014–2015 r.	301
4. Sprawa transportu wewnątrzspółnotowego koni – 2014 r. ...	305
5. Sprawa nadzoru nad wytwarzaniem produktów pochodzenia zwierzęcego – 2015 r.	310
Zakończenie	313
Bibliografia	323

WYKAZ SKRÓTÓW

Akty prawne

- k.p.a. – ustawa z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz.U. z 2016 r. poz. 23 ze zm.)
- Konstytucja RP – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483 ze zm.)
- p.p.s.a. – ustawa z 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz.U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.)
- rozporządzenie nr 1069 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1069/2009 z 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.Urz. UE L 300, s. 1)
- rozporządzenie nr 178 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 178/2002 z 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.Urz. UE L 31, s. 1)

-
rozporządzenie nr 852	–	rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz.Urz. UE L 139, s. 1 ze zm.)
rozporządzenie nr 853	–	rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 853/2004 z 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.Urz. UE L 139, s. 55 ze zm.)
rozporządzenie nr 854	–	rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 854/2004 z 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.Urz. UE L 139, s. 206)
rozporządzenie nr 882	–	rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 882/2004 z 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.Urz. UE L 165, s. 1)
TFUE	–	Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.Urz. UE 2012 C 326, s. 47 – wersja skonsolidowana)
u.i.w.	–	ustawa z 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (tekst jedn.: Dz.U. z 2016 r. poz. 1077 ze zm.)
u.s.d.g.	–	ustawa z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn.: Dz.U. z 2016 r. poz. 1829 ze zm.)

Inne

CYELP	–	Croatian Yearbook of European Law and Policy
ECR	–	European Court Reports
OTK-A	–	Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego; zbiór urzędowy, Seria A
PiP	–	Państwo i Prawo
RPEiS	–	Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny
TSUE	–	Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
ZNSA	–	Zeszyty Naukowe Sądownictwa Administracyj- nego

WSTĘP

Problematyka skuteczności prawa od lat przyciąga uwagę doktryny. Istotny wkład w rozwój badań tego zagadnienia wniosły prace wielkiego teoretyka – prof. J. Wróblewskiego. Jego rozważania prowadzone jednak były w odmiennych warunkach systemowych i nie dotyczyły – bo też nie mogły – unijnego prawa administracyjnego. Będący przedmiotem książki temat skuteczności unijnego prawa administracyjnego analizuję, tak jak wskazany autor, w ujęciu funkcjonalnym, kojarzonym z wypełnianiem celów prawa.

Starałam się zweryfikować niektóre z tez sformułowanych przez profesora J. Wróblewskiego, odnosząc je do unijnego prawa administracyjnego. Przedmiot badań wiąże się z twierdzeniem, że w unijnym prawie administracyjnym daje się zidentyfikować pewne wyznaczone do realizacji przez administrację cele. Pojawia się w związku z tym pytanie, w jaki sposób są one konstruowane, kto je formułuje i czy poddają się hierarchizacji. Do czego sprowadza się obowiązek realizacji tych celów i jak przekłada się on na działanie aparatu publicznego? Poczynienie ustaleń w tym zakresie otwiera możliwość rozważenia zależności między celami prawa unijnego a uzyskiwanymi rezultatami. Wiele lat temu dokonano w nauce opisu i systematyzacji czynników skuteczności prawa. W pracy podjęłam próbę ich szczegółowej charakterystyki w odniesieniu do unijnego prawa administracyjnego.

Zakres i złożoność regulacji unijnego prawa administracyjnego wykluczyły przeprowadzenie badań obejmujących jego całość. Z tego powodu posłużyłam się przykładem ochrony weterynaryjnej. Z uwagi na

cechy tej części porządku prawnego, przykład ten w sposób możliwie pełny i wierny oddaje przymioty unijnego prawa administracyjnego. W ochronie weterynaryjnej skupiają się bowiem idee nowoczesnej administracji, której powierzono realizację licznych zadań polegających na zapewnieniu określonego poziomu ochrony jednostki przed rozmaitymi zagrożeniami. Ochrona weterynaryjna, podobnie jak inne dziedziny, takie jak ochrona sanitarna, środowiska czy ładu budowlanego, wyraża cechy tradycyjnej funkcji prawa administracyjnego polegającej na sprawowaniu policji administracyjnej. Omawiana regulacja zawarta jest głównie w aktach prawa unijnego, w większości bezpośrednio skutecznych w porządkach krajowych. W funkcjonowaniu administracji ochrony weterynaryjnej przeplatają się zaś działania administracji krajowej i unijnej, powiązanej różnymi typami zależności. Zjawiska obserwowane w prawie administracyjnym i strukturach administracji ochrony weterynaryjnej mają więc wymiar uniwersalny, właściwy dla całego unijnego prawa administracyjnego.

Można zadać pytanie o rolę prawodawcy krajowego w realizowaniu celów prawa unijnego oraz odpowiedzialność z tego tytułu. Towarzyszą temu dalsze pytania. W jaki sposób administracja wywiązuje się dziś z rozlicznych, formułowanych w sposób rozproszony zadań? Jakie instrumentarium prawne jest tu wykorzystywane? Czy osiągnięcie celów unijnego prawa administracyjnego wymaga odmiennych form lub procedur i czy prawodawca krajowy dysponuje pełną swobodą w ich konstruowaniu?

Istotnym wątkiem moich rozważań jest kwestia zorganizowania administracji, a w szczególności to, czy założenia unijnego prawa administracyjnego stawiają w tym zakresie jakieś szczególne wymagania. Współistnienie wielu kategorii organów administracji krajowej i unijnej skłania zaś do zastanowienia, w jaki sposób układane są relacje między nimi i czy wielość ta nie stoi na przeszkodzie uzyskiwaniu skuteczności prawa. Nadmierny rozrost administracji i wysuwany w związku z tym postulat ograniczania aparatu publicznego skłania z kolei do pytania, czy – przy uwzględnieniu specyfiki prawa unijnego – ukształtowanie odrębnej służby ochrony weterynaryjnej jest potrzebne. Szybki przepływ informacji i ich przetwarzania oraz nieograniczo-

ny dostęp do wiedzy mogłyby sugerować, że nie jest konieczne utrzymywanie tak wyspecjalizowanego i kosztownego zarazem pionu w administracji.

Publikacja składa się z pięciu rozdziałów, z których pierwszy został poświęcony charakterystyce unijnego prawa administracyjnego oraz regulacji ochrony weterynaryjnej, zakreślając przedmiot dalszych badań. Następnie zaprezentowałam współczesną koncepcję zadań publicznych i ich wypełniania, a także – cechy środków i form działania administracji wraz z towarzyszącymi im instrumentami procesowymi (rozdział drugi). Uwarunkowania badawcze związanego z osiągnięciem skuteczności działania prawa wraz z opisem tego zjawiska zostały przedstawione w kolejnym, trzecim rozdziale. Przedmiotem rozdziału czwartego stały się problemy badawcze skuteczności unijnego prawa administracyjnego, obejmujące rozważenie samego pojęcia skuteczności prawa unijnego, celów tego prawa, oraz weryfikacji skutków podejmowanej interwencji prawnej i wreszcie – warunków skuteczności unijnego prawa administracyjnego. W rozdziale piątym zilustrowałam zaobserwowane w praktyce przypadki działania unijnego prawa administracyjnego. Nie jest oczywiście możliwe, z uwagi na obszerność regulacji ochrony weterynaryjnej, przedstawienie działania jej norm w sposób wyczerpujący. Z tego powodu ograniczam się do wybranych przykładów z praktyki administracyjnej związanych z rozwiązywaniem konkretnych problemów w zapewnianiu określonego poziomu bezpieczeństwa zdrowia zwierząt i ludzi. Dane, na podstawie których przygotowałam rozdział piąty, pochodzą przede wszystkim z badań własnych mających formę wywiadów z pracownikami inspekcji weterynaryjnej, jak również materiałów pozyskanych w trybie dostępu do informacji publicznej.

Rozważania poświęcone funkcjonowaniu nowoczesnej administracji w systemie o złożonym charakterze wymagały wielowątkowych badań. Rozpatrywanie działania prawa oraz istoty funkcjonalnej skuteczności prawa wymagało wielu odniesień do teorii i socjologii prawa. Korzystałam także z dorobku doktryny materialnego prawa administracyjnego, zwłaszcza w zakresie zagadnienia środków administracyjnych oraz prawnych form działania administracji.

W odniesieniu do uwarunkowań organizacji aparatu publicznego sięgałam do prac poświęconych nauce administracji oraz organizacji i zarządzania w sferze publicznej. Nie mniej przydatne okazały się ustalenia doktryny prawa o postępowaniu administracyjnym, a to w analizach procedur i instrumentów procesowych wykorzystywanych w wykonywaniu prawa przez administrację.

Nauce trudno jest wyjść poza krąg ustaleń w odniesieniu do badania skuteczności prawa, poczynionych niegdyś przez teoretyków prawa. W publikacji prezentuję analizę tego zagadnienia na niższym poziomie abstrakcji, w odniesieniu do wyodrębnionej części porządku prawnego. Formuła oceny skuteczności unijnego prawa administracyjnego w sferze ochrony weterynaryjnej jest – co oczywiste – nader skomplikowana. W pracy przedstawiam pewną propozycję metodologiczną, w jaki sposób – przy istniejących ograniczeniach – skuteczność tę można badać. Posłużyłam się przede wszystkim metodą socjologiczną, bądź mówiąc inaczej, analizą „rozumiejącą”, wykorzystującą badanie pewnych faktów rejestrowanych. Stanowiły je orzeczenia sądowe z zakresu regulacji ochrony weterynaryjnej, a dodatkowo – w rozdziale piątym – do faktów tych zaliczyłam także pewne zarejestrowane działania administracji. Skorzystanie z tej metody ujawniło szereg punktów zbieżnych między poczynionymi w pracy ustaleniami teoretycznymi a spostrzeżeniami praktyki.

Pragnę w tym miejscu wyrazić podziękowania Panu Profesorowi zw. dr. hab. Jerzemu Supernatowi za wszelkie niezwykle cenne wskazówki i sugestie. Ich uwzględnienie pozwoliło mi spojrzeć na udoskonalenie rozprawy. Podziękowania także składam Głównemu Lekarzowi Weterynarii – Panu Doktorowi Włodzimierzowi Skorupskiemu, za pomoc w przygotowaniu i wydaniu tej książki.

Łódź, styczeń 2017 r.

Rozdział I

EWOLUCJA SYSTEMU OCHRONY WETERYNARYJNEJ W WYMIARACH KRAJOWYM, UNIJNYM I MIĘDZYNARODOWYM

1. Pojęcie i geneza ochrony weterynaryjnej

1.1. Istota i rozwój ochrony weterynaryjnej w Polsce

Pojęcie „ochrona” w języku potocznym wiąże się przede wszystkim z zabezpieczaniem przed czymś niekorzystnym, złym, krzywdzącym, niebezpiecznym. Słowniki jedno ze znaczeń tego pojęcia łączą ze strażą czuwającą nad bezpieczeństwem lub utrzymującą porządek¹. Niewątpliwie realizacja ochrony powinna dokonywać się systemowo, całościowo, poprzez zespół różnych elementów wzajemnie ze sobą powiązanych, na siebie oddziaływujących, cechujących się ładem i stanowiących całość, w której miejsce każdego z nich względem siebie jako części owej całości da się dokładnie określić². Tylko w ten sposób można zapobiegać oraz zwalczać zagrożenia płynące z otoczenia systemu, czyli

¹ M. Szymczak (red.), *Słownik języka polskiego*, t. II, Warszawa 1982, s. 437; S. Skorupka, H. Auderska, Z. Łempicka (red.), *Mały słownik języka polskiego*, Warszawa 1969, s. 477.

² A. Podsiad, *Słownik terminów i pojęć filozoficznych*, Warszawa 2001, s. 854; J.M. Dołęga, *Sozologia systemowa – dyscyplina XXI wieku*, Problemy Ekorozwoju 2006, nr 2, s. 17.

rzeczywistości, która wchodzi z nim w relacje. Trafne wydaje się więc operowanie terminem „ochrona systemowa”, określonym przez J.M. Dołęgę jako wszechstronne działanie człowieka w sferze nauki, techniki, technologii, pedagogiki i dydaktyki na rzecz ochrony szeroko rozumianej przyrody. W pracy posługuję się nim w sposób uniwersalny, mając na myśli spójny zespół działań w celu zabezpieczenia określonego dobra prawnego we wszelkich sferach aktywności człowieka³.

Ochrona systemowa jest zatem całościową, wyczerpującą aktywnością człowieka dla dóbr podlegających ochronie z wykorzystaniem wszelkich dostępnych narzędzi. Dostarczać ich mogą w szczególności farmacja, medycyna, zootechnika, technologia, pedagogika, dydaktyka oraz prawo. W niniejszej publikacji ochronę tę identyfikuję z funkcjonowaniem zespołu norm prawnych regulujących kompetencje, zadania i dostępne środki, organizację oraz postępowanie organów powołanych do zabezpieczenia określonego dobra przed niekorzystnym, niebezpiecznym działaniem.

Wśród dóbr stanowiących przedmiot ochrony w prawie administracyjnym znajdują się zdrowie i życie ludzkie. Istotny wpływ na ich zachowanie wywierają relacje człowieka ze światem przyrody. Doniosłą rolę odgrywa tu weterynaria, to jest nauka stanowiąca część biologii, zajmująca się zapobieganiem i przywracaniem naruszonej równowagi w środowisku naturalnym⁴. W ujęciu sozologicznym, a więc obejmującym te elementy nauk przyrodniczych, technicznych i humanistycznych, które są konieczne dla rozwiązywania dzisiejszych skomplikowanych zagadnień ochrony przyrody i jej zasobów oraz zabezpieczenia trwałości ich użytkowania⁵, weterynaria pełni szereg użytecznych człowiekowi funkcji w zakresie ochrony i kształtowania środowiska antropogenicznego i hodowlanego. Wśród zadań weterynarii wyróżnia się

³ J.M. Dołęga, *Sozologia systemowa...*, s. 17.

⁴ T. Rotkiewicz, S. Tarczyński, *Etyka i deontologia weterynaryjna* [w:] T. Rotkiewicz, *Historia weterynarii i deontologia*, Olsztyn 2006, s. 331–332.

⁵ W. Goetel, *O trwałości użytkowania zasobów przyrody*, Nauka Polska 1963, nr 3, s. 45–50; W. Goetel, *Sozologia i zootechnika*, Zeszyty Naukowe Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica. Zeszyt Specjalny nr 21; J.M. Dołęga, *Sozologia systemowa...*, s. 11–26; L. Gawor, *Walery Goetel and the Idea of Sozology*, *Problemy Ekorozwoju* 2013, nr 8, s. 83–89.

przede wszystkim ochronę zdrowia publicznego, dobrostanu i zdrowia zwierząt hodowanych przez człowieka oraz wolno żyjących (w szczególności zwalczanie chorób zwierząt oraz gwarantowanie właściwej jakości pasz), zapewnianie bezpiecznej żywności, higieny hodowli i produkcji żywności, w tym w zakresie gospodarki odpadami, ochronę środowiska naturalnego, w szczególności poprzez zwalczanie zagrożeń toksykologicznych⁶. Ochrona weterynaryjna ma dość długą historię i od początku opierała się na założeniach policji administracyjnej i w ten sposób funkcjonuje zresztą do dziś. Przez policję administracyjną rozumie się współcześnie zespół funkcji władzy publicznej w zakresie ochrony szeroko rozumianego bezpieczeństwa publicznego⁷. Tak rozumiana policja posługuje się narzędziami ingerencji władczej w sferę działalności gospodarczej. Na plan pierwszy wysuwa się tu reglamentacja i regulacja gospodarcza, zaś w zakresie stosowania prawa – kontrola, nadzór i kierownictwo, w tym stosowanie sankcji⁸.

W Polsce pierwsza agenda policyjna pojawiła się w okresie Sejmu Czteroletniego jako jeden z pięciu departamentów Rady Nieustającej. Do kompetencji policji zaliczano m.in. czynności nadzoru nad warunkami higienicznymi i zdrowotnymi w kraju⁹. W ten nurt wpisuje się Konstytucja sejmowa z 1774 r., w której ustanowiono po raz pierwszy organy zwalczające zaraźliwe choroby zwierząt w osobach lekarzy i felczerów do kontrolowania i niedopuszczania do szerzenia się zaraz bydła i owiec. W późniejszym okresie tereny Rzeczypospolitej objęte były w tym zakresie prawodawstwem państw zaborczych wedle dwóch re-

⁶ T. Rotkiewicz, S. Tarczyński, *Etyka i deontologia...*, s. 332–333.

⁷ J. Dobkowski, *Pojęcie policji administracyjnej* [w:] J. Zimmermann (red.), *Koncepcja systemu prawa administracyjnego*, Warszawa 2007, s. 143–159 i podana tam literatura, na temat pojęcia bezpieczeństwa publicznego zob. E. Ura, S. Pieprzny, T. Pado, *Pojęcie bezpieczeństwa publicznego w prawie administracyjnym* [w:] J. Zimmermann (red.), *Koncepcja systemu prawa administracyjnego*, Warszawa 2007, s. 161–177.

⁸ K. Strzyczkowski, *Prawo gospodarcze publiczne*, Warszawa 2011, s. 148–188.

⁹ A. Matan, *Policja administracyjna jako funkcja administracji publicznej* [w:] J. Łukasiewicz (red.), *Nauka administracji wobec wyzwań współczesnego państwa prawa, Materiały z Międzynarodowej Konferencji Naukowej, Cisna 2–4 czerwca 2002 r.*, Rzeszów 2002, s. 353.

Joanna Wegner-Kowalska – doktor nauk prawnych; adiunkt w Katedrze Postępowania Administracyjnego Zakładu Postępowania Administracyjnego Porównawczego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego; ukończyła aplikację sądową; obecnie wykonuje zawód adwokata, prowadząc własną kancelarię; specjalizuje się w prawie administracyjnym.

W publikacji dokonano analizy skuteczności unijnego prawa administracyjnego z perspektywy osiągania celów prawa. Zbadano działanie współczesnej administracji, posługując się przykładem wyodrębnionej dziedziny unijnego prawa administracyjnego przy wykorzystaniu nowatorskiej metody rejestrowanych faktów. Scharakteryzowano uwarunkowania funkcjonowania administracji sieciowej, w tym pozostającej w strukturach ponadnarodowych.

W opracowaniu przedstawiono wiele pojęć niezbędnych do opisu skuteczności prawa, takich jak:

- rodzaje skuteczności prawa,
- przestrzeganie i wykonywanie prawa,
- interwencja prawna,
- czynniki skuteczności prawa unijnego,
- nowoczesne procedury administracyjne.

Omówiono również zjawiska partycypacji, orkiestracji, prywatyzacji, kooperacji w kontekście postępowania administracyjnego. Podjęto ponadto problematykę znaczenia *soft law* we współczesnym prawie administracyjnym. Zwrócono uwagę na doniosłość prawa procesowego oraz norm etyki zawodowej i dostępu do wiedzy w sytuacji braku regulacji materialnoprawnej. Wykazano również aktualność, choć nie bez niezbędnych modyfikacji, niektórych tradycyjnych koncepcji prawa administracyjnego, jak: ciągi działań administracji, uznanie administracyjne, władztwo administracyjne.

Książka skierowana jest nie tylko do teoretyków prawa, lecz także praktyków prawa – adwokatów i radców prawnych – oraz urzędników.

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45, FAX 22 535 80 01

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL

WWW.PROFINFO.PL

